

"Caminar escoltant la veu interior"

És freqüent observar que hi ha qui s'omple de múltiples lleis i normes que semblen lligar-lo en el que moltes vegades resulta un excessiu rigor inútil; i per altra banda, els que se senten com 'més lliures' en el seu viure quotidià ...

Sobre aquest punt, Pau de Tars diu que no es tracta de "no complir la llei", sinó més aviat de portar-la a les seves arrels més profundes i més exigents, deixant-se guiar per l'amor. En efecte, escriu: *"Tota la llei està resumida plenament en aquest precepte: 'Estima els altres com a tu mateix'"*.

En l'amor trobem la llibertat i la responsabilitat: estem cridats a estimar a tots, a ser els primers d'estimar, d'estimar l'altre com a nosaltres mateixos, fins i tot els que sentim com a enemics. L'amor ens impulsa a ser persones responsables a la família, a la feina i a tot arreu on ens movem. Així podrem construir relacions de pau, de justícia i legalitat.

La llei de l'amor és el fonament més sòlid de la nostra sociabilitat, tal com explica una docent francesa: *"Dono classes a la perifèria de París, en una zona desfavorida i amb una població escolar multicultural. Desenvolupo projectes interdisciplinaris per treballar en equip, viure la fraternitat entre els professors i així ser creïbles quan proposem aquest model als alumnes. He après a no esperar resultats immediats, fins i tot quan un noi no canvia. La cosa més important és continuar creient en ell i acompanyar-lo, valorant-lo i gratificant-lo. De vegades em sembla que no aconseguixo canviar res, i altres vegades, en canvi, tinc la prova tangible que les relacions construïdes donen fruit, com va passar amb una alumna que durant les classes no participava de forma constructiva. Li vaig explicar amb calma i fermesa que per viure en harmonia cadascú havia de fer la seva part. Poc després em va escriure: 'Em sap greu el meu comportament, no tornarà a passar. Sé que vostè espera de nosaltres accions concretes i no paraules, i vull comprometre'm a fer-ho. Vostè ens transmet valors justos i ganes de millorar'"*.

Escriu Chiara Lubich: *"És l'amor el que ens mou, el que ens suggereix com respondre a les situacions i opcions que se'ns presenten. L'amor ens ensenya a distingir: 'això està bé, ho faig; això està malament, no ho faig'. L'amor ens impulsa a actuar buscant el bé de l'altre. No estem guiats des de fora, sinó per la veu interior"*.